

критие също е стъклото и червената боя, скъпо продавана на другитѣ народи. Облѣклото имѣ държи срѣда между асирийското и гръцкото.

Евреи.

Поради вѣрата имѣ въ единния Богъ, тѣ смѣтали всички животински форми за идоли и не създали свой стилъ въ орнаментиката. Облѣклото имѣ отначало чисто халдейско (Аврамъ бѣше родомъ отъ Уръ Халдейски) претърпѣло по-късно египетско влияние, а при Царица Изавель, дъщеря на финикийския царь, по времето на Пророкъ Илия, станало много луксозно и скъпо. По-късно при римското владичество то попаднало подъ гръцко и римско влияние въ епохата около Рождество Христово.

Облѣклото въ древна Гърция

(Отъ V вѣкъ преди Хр.)

Мѣстоположението на древна Гърция имало всички условия, за да развие буйна фантазия, която обърнала цѣлия животъ на гърка въ една непринудена поезия и той несъзнателно издигналъ красотата до религиозенъ култъ. Само въ гръцката религия има богиня на красотата.

Тамъ философитѣ били художници и художницитѣ — философи. Сократъ преди да отрече боговетѣ билъ ваятель, Платонъ написалъ цѣла наука за красотата, а пълководецътъ Алкивиадъ не пожелалъ да се учи да свири флейта, за да не покаже лицето си издуто и разкривено.

Гръцкитѣ богове били съ човѣшки образи и въ тѣхното лице обожавали човѣка съ неговитѣ достоинства и пороци. Най-красивитѣ жени служили като моделки за статуитѣ на богинитѣ, а изваяното голо тѣло на победителитѣ при олимпийскитѣ игри се поставяло въ храма наредъ съ това на боговетѣ. Голотата не била срамна — напротивъ, красивото тѣло трѣбвало да бжде изложено на показъ. Все пакъ имало случаи, когато женитѣ носѣли покривала. (Въ Илиадата срѣщаме великолепната сцена, когато Елена сменя своето покривало предъ троянскитѣ старей, които възхитени отъ красотата ѝ, не смѣятъ да я обвинятъ).

Гърцитѣ се дѣлѣли на две типични племена: **дорийци** съ представителка Спарта и **йонийци** съ представителка Атина.

Основното облѣкло у гърцитѣ било **хитона**, но дорийския